

Hotline

От: Щербата Анастасія Віталіївна
<foi+request-27051-7f95a84f@dostup.pravda.com.ua>
Отправлено: 23 октября 2017 г. 11:22
Кому: FOI requests at Омбудсмен
Тема: Інформаційний запит - 71с3с17През.дит-інв.соцдопомКУпАП_Зв

Доброго дня!

Прошу підтвердити отримання цього електронного листа за призначенням відповідно до приписів ст.7 Розділу III «Порядку роботи з електронними документами у діловодстві та їх підготовки до передавання на архівне зберігання», затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 11.11.2014 № 1886/5. NB! Офіційно повідомляю, що цей письмовий електронний лист підписаний мною простим електронним підписом відповідно до нормативних приписів шляхом додавання до електронних даних, що складають текст листа, даних в електронній формі, призначених для ідентифікації мене як підписувача листа – а саме власноручного підпису у вигляді мого власного та моєї матері прізвищ та ініціалів друкованими літерами такого вигляду: «А.В. Щербата» та, відповідно: «Н.М. Щербата». Для особливо обдарованих: власне підпису передує підказка у вигляді слова «Підпис» з наступною двокрапкою. Щоб зрозуміти, що це означає, прошу залучити до прочитання цього листа письменних працівників секретаріату, які ходили в школу і вчили правила української пунктуації.

P.S. Роз'яснюю, що при підписуванні цієї скарги я керувалася приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє мені, як і будь-якій іншій людині, робити все, що прямо не заборонене законом. Форма та спосіб мого електронного підпису під цією скаргою вільно обрані мною серед запроваджених в реальне життя можливостей, наданих сучасними науковими досягненнями в галузі електроніки, в межах доступних опцій комп'ютерної техніки.

Цей лист є запитом на доступ до публічної інформації.

Цей лист є заявою на отримання інформації, необхідної мені для реалізації моїх прав людини.

Цей лист є запитом на доступ до моїх персональних даних та їх захист.

Цей лист є зверненням за захистом моїх порушених прав людини шляхом квазі-судової процедури в порядку закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини», в сукупності із законом України «Про звернення громадян».

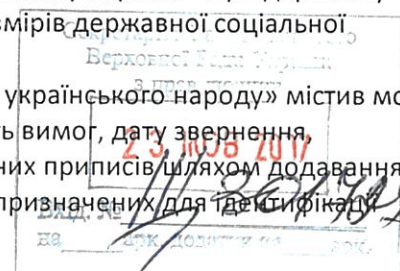
У цьому листі я об'єднала вимоги, право на які передбачене законами України «Про інформацію», «Про звернення громадян», «Про доступ до публічної інформації», «Про захист персональних даних», а саме: а) ЗАПИТ в порядку закону України «Про доступ до публічної інформації»; б) ЗАЯВУ, в порядку закону України «Про інформацію» в сукупності із законом України «Про звернення громадян»; в) СКАРГУ, в порядку квазі-судової процедури, передбаченої законом України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини», в сукупності із законом України «Про звернення громадян»; г) ЗАПИТ в порядку закону України «Про захист персональних даних».

При об'єднанні кількох звернень в одному листі я керувалася приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє мені, як і будь-якій іншій людині, робити все, що прямо не заборонене законом. Оскільки жодним законом України ні прямо, ні опосередковано не заборонене об'єднання в одному документі кількох таких вимог, я скористалася своїм конституційним правом, і подаю їх в одному листі.

I. Факти

1. 21.02.17 о 17-13 я звернулась до Президента України п. Петра Порошенка з електронним письмовим листом «Скарга №3-17 про винищування владою українського народу» і просила, серед іншого, звернутись до Конституційного Суду України, відповідно до ст.150.2 Конституції України, з конституційним поданням про невідповідність ст.ст.27, 28, 46, 48 Конституції України (неконституційність) закону України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» в частині розмірів державної соціальної допомоги дітям-інвалідам.

1.1. Електронний письмовий лист «Скарга №3-17 про винищування владою українського народу» містив моє прізвище, ім'я та по-батькові, домашню та приватну електронну адреси, суть вимог, дату звернення, підписаний мною простим електронним підписом відповідно до нормативних приписів шляхом додавання до електронних даних, що складають текст листа, даних в електронній формі, призначених для ідентифікації

мене як підписувача листа – а саме власноручних підписів у вигляді мого власного та моєї матері прізвищ та ініціалів друкованими літерами такого вигляду: «А.В. Щербата» та, відповідно: «Н.М. Щербата». Власне підпису передувала підказка у вигляді слова «Підпис» з наступною двокрапкою.

1.2. При підписуванні електронного письмового листа «Скарга №3-17 про винищування владою українського народу» я керувалася приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє мені, які і будь-якій іншій людині, робити все, що прямо не заборонене законом. Форма та спосіб мого електронного підпису під електронним письмовим листом «Скарга №3-17 про винищування владою українського народу» вільно обрані мною серед запроваджених в реальне життя можливостей, наданих сучасними науковими досягненнями в галузі електроніки, в межах доступних опцій комп'ютерної техніки.

1.3. Далі наводиться повний текст «Скарги №3-17 про винищування владою українського народу» (цитата): «Прошу підтвердити отримання цього електронного листа за призначенням відповідно до приписів ст.7 Розділу III «Порядку роботи з електронними документами у діловодстві та їх підготовки до передавання на архівне зберігання», затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 11.11.2014 № 1886/5.

Президенту України п. Петру Порошенку

01220, м. Київ, вул. Банкова, 11, vidkrytist@apu.gov.ua; inform@apu.gov.ua

Щербата Анастасія Віталіївна, дитина-інвалід

21037, м. Вінниця, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

С К А Р Г А №3-17

про винищування владою українського народу

I. Факти

1. Я є дитиною з інвалідністю. Як дитина-інвалід, з 23.06.14 я отримую державну соціальну допомогу (рішення Департаменту соціальної політики Вінницької міської ради б/н від 26.06.14), яка на сьогодні складає, як і для усіх українських дітей-інвалідів, що не отримують пенсію по інвалідності, 872.90 грн./міс. Вказана соціальна допомога є основною і єдиною бюджетною виплатою, призначеною та виплачуваною мені владою як кінцевому бенефіціарію.

2. Всупереч зобов'язанням, взятим на себе державою за міжнародним правом, наявний раніше доступ усіх дітей-інвалідів України до пенсійного забезпечення по інвалідності скасований законом.

3. Виходячи з офіційно оприлюднених даних МСП України, виплачувана мені соціальна допомога складає ¼ розміру передбаченого ст.5 закону України «Про прожитковий мінімум» фактичного прожиткового мінімуму (далі – ФПМ) для дітей мого віку, встановленого урядом (за грудень 2016 року - 3 428 грн., з яких на харчування припадає 49,9%). (Насправді МСП удвоє-втричі занизило реальний розмір ФПМ, але на сьогодні оприлюднені МСП цифри є найбільш наближеними до розміру конституційного прожиткового мінімуму. Відтак, мінімальне (не «достатнє» і навіть не «раціональне»!) харчування, гарантоване владою, мені оплачене лише на тиждень. Це означає, що 23-24 дні щомісяця я не маю за що купити жодної їжі.

4. За стандартами ООН абсолютна світова межа злиднів (крайня межа виживання) визначена Світовим Банком за купівельною спроможністю паритетних цін в США в 2011 році (2011 PPP), і складає 1.90\$США /день. Це означає, що в світі неможливо на меншу суму купити мінімально необхідного харчування. Це означає, що менший рівень доходів є абсолютною загрозою для життя людини.

4.1. Реально виплачуваний мені розмір державної соціальної допомоги, яка є основним джерелом мого існування, за весь час виплати – а це 2 роки і 8 місяців – складав в середньому 1\$США на день, і жодного місяця не досяг критичної межі 1,90\$США, що є загрозовим для мого життя. Це означає, що влада вбиває мене голодом.

5. Повільно вбиваючи мене, влада також піддає мене жорстоким катуванням: постійна руйнація здоров'я спричиняє чисельні хвороби, які, разом з постійним недоїданням, завдають мені щоденних мук.

6. В аналогічному становищі загрози життю та катуванням з боку влади знаходяться усі понад півмільйона дітей-інвалідів України.

7. Водночас, за даними відкритих джерел, топ-чиновники державних структур України виплачують собі шалені суми у формі офіційної зарплатні за рахунок народних коштів. Зокрема,

7.1. Восени 2016 року Прем'єр-міністр України Гройсман В.Б. встановив особисто собі та усім членам Кабінету Міністрів України щомісячну зарплату в сумі 100 000 грн. При цьому він ще й заплатив собі та колегам таку зарплату заднім числом за сім місяців, що заборонено законом, завдавши в такий спосіб збитки бюджету в десятки мільйонів гривень. Щоб отримати щомісячний доход Гройсмана В.Б., мені потрібно скласти мою соціальну допомогу за 10 років.

7.2. Зарплати голів НАК «Нафтогаз України» та ПАТ «Укргазвидобування» сягають 1 000 000 грн./міс. – соціальну допомогу в такій сумі я можу отримати за 95 років. Їх секретаркам, до яких навіть немає особливих

освітніх вимог, виплачується 44 000 грн./міс. – гроші моєї соціальної допомоги набіжуть в такій сумі за 4 роки і 2 місяці.

7.3. Генеральний директор «Укрпошти» отримує 750 000 грн./міс., що еквівалентно моїй соціальній допомозі майже за 72 роки.

7.4. Судді Верховного Суду України покладали зарплату в 300 000 – 400 000 грн./міс. Мені до такої суми треба скласти соціальну допомогу за понад 38 років.

7.5. Голова Нацбанку України заробляє 200 000 грн./міс., що дорівнює моїй соціальній допомозі за понад 19 років.

8. Наведені факти свідчать про несправедливий та непропорційний розподіл державою Україна суспільних фондів, що є системним порушенням базових принципів прав людини.

II. Право

9. Відповідно до Конституції України,

9.1. ст.3: Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

9.2. ст.27: Кожна людина має невід'ємне право на життя.

Ніхто не може бути свавільно позбавлений життя. Обов'язок держави - захищати життя людини.

Кожен має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань.

9.3. ст.28: Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

9.4. ст.46: Громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності..., та в інших випадках, передбачених законом.

Пенсії, інші види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом.

9.5. ст.48: Кожен має право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло.

10. Відповідно до Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю від 13.12.2006, ратифікованої законом України «Про ратифікацію Конвенції про права осіб з інвалідністю і Факультативного протоколу до неї» від 16.12.2009 № 1767-VI,

10.1. ст.5: 1. Держави-учасниці визнають, що всі особи є рівними перед законом і за ним та мають право на рівний захист закону й рівне користування ним без будь-якої дискримінації.

2. Держави-учасниці забороняють будь-яку дискримінацію за ознакою інвалідності й гарантують інвалідам рівний та ефективний правовий захист від дискримінації на будь-якому ґрунті.

3. Для заохочення рівності й усунення дискримінації держави-учасниці вживають усіх належних заходів для забезпечення розумного пристосування.

4. Конкретні заходи, необхідні для прискорення чи досягнення фактичної рівності осіб з інвалідністю, не вважаються дискримінацією за змістом цієї Конвенції.

10.2. ст.10: Держави-учасниці знову підтверджують невід'ємне право кожної людини на життя й уживають усіх необхідних заходів для забезпечення його ефективного здійснення особами з інвалідністю нарівні з іншими.

10.3. ст.15: 1. Ніхто не повинен піддаватися катуванням або жорстоким, нелюдським чи таким, що принижують його гідність, поводженню або покаранню. Зокрема, жодна особа не повинна без власної вільної згоди піддаватися медичним чи науковим дослідям.

2. Держави-учасниці вживають усіх ефективних законодавчих, адміністративних, судових чи інших заходів для того, щоб особи з інвалідністю нарівні з іншими не піддавалися катуванням або жорстоким, нелюдським чи таким, що принижують гідність, видам поводження та покарання.

10.4. ст.28: 1. Держави-учасниці визнають право осіб з інвалідністю на достатній життєвий рівень для них самих та їхніх сімей, що включає достатнє харчування, одяг та житло, і на безперервне поліпшення умов життя й вживають належних заходів для забезпечення та заохочення реалізації цього права без дискримінації за ознакою інвалідності.

2. Держави-учасниці визнають право осіб з інвалідністю на соціальний захист і на користування цим правом без дискримінації за ознакою інвалідності й вживають належних заходів для забезпечення... реалізації цього права, зокрема заходів:

b) із забезпечення особам з інвалідністю, зокрема..., дівчатам... з інвалідністю, доступу до програм соціального захисту й програм скорочення масштабів бідності;

с) із забезпечення особам з інвалідністю та їхнім сім'ям, що живуть в умовах бідності, доступу до допомоги з боку держави з метою покриття витрат, пов'язаних з інвалідністю, зокрема... фінансової допомоги...;

е) із забезпечення особам з інвалідністю доступу до пенсійних допомоги та програм.

11. Відповідно до Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод, ратифікованої законом України від 17.07.1997 №475/97-ВР,

11.1. ст.2: 1. Право кожного на життя охороняється законом. Нікого не може бути умисно позбавлено життя інакше ніж на виконання смертного вироку суду, винесеного після визнання його винним у вчиненні злочину, за який закон передбачає таке покарання.

11.2. ст.3: Нікого не може бути піддано катуванню або нелюдському чи такому, що принижує гідність, поведженню або покаранню.

11.3. ст.14: Користування правами та свободами, визнаними в цій Конвенції, має бути забезпечене без дискримінації за будь-якою ознакою – статі, раси, кольору шкіри, мови, релігії, політичних чи інших переконань, національного чи соціального походження, належності до національних меншин, майнового стану, народження, або за іншою ознакою.

12. Відповідно до закону України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» від 16.11.2000 №2109-III:

12.1. Преамбула: «Цей Закон відповідно до Конституції України гарантує інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам право на матеріальне забезпечення за рахунок коштів Державного бюджету України та їх соціальну захищеність шляхом встановлення державної соціальної допомоги на рівні прожиткового мінімуму.

12.2. ст.2: «Державна соціальна допомога призначається у таких розмірах: на дітей-інвалідів віком до 18 років - 70 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Прожитковий мінімум визначається відповідно до Закону України "Про прожитковий мінімум"..."»

III. Аргументи

13. Ратифікувавши Конвенцію ООН про права осіб з інвалідністю, Україна взяла на себе зобов'язання забезпечити життєві потреби людей з інвалідністю. Це означає, що основним джерелом існування інваліда є його державне забезпечення як інваліда; усі інші реальні чи потенційні доходи інваліда носять субсидіарний характер і не впливають на рівень гарантованого державою забезпечення інваліда.

14. На виконання ст.46 Конституції України 15.07.99 ухвалений закон України «Про прожитковий мінімум»: «Цей Закон відповідно до статті 46 Конституції України дає визначення прожитковому мінімуму, закладає правову основу для його встановлення, затвердження та врахування при реалізації державою конституційної гарантії громадян на достатній життєвий рівень».

14.1. В ст.1 цей закон встановив прожитковий мінімум, а саме надав його поняття: «Прожитковий мінімум - вартісна величина достатнього для забезпечення нормального функціонування організму людини, збереження його здоров'я набору продуктів харчування (далі - набір продуктів харчування), а також мінімального набору непродовольчих товарів (далі - набір непродовольчих товарів) та мінімального набору послуг (далі - набір послуг), необхідних для задоволення основних соціальних і культурних потреб особистості». Тобто, прожитковий мінімум – це статистично (а не довільно) обрахована вартість в гривні встановленого урядом переліку товарів та послуг споживчого кошика в актуальних цінах.

14.2. Також, цей закон наділив Кабінет Міністрів України повноваженнями зі встановлення (шляхом підрахунку) прожиткового мінімуму – без права делегування цих повноважень будь-якій іншій структурі. Причому, цим законом передбачено, що процедура встановлення прожиткового мінімуму та усі її етапи є самостійними повноваженнями, ніяк не пов'язаними з бюджетним процесом, і завжди передують йому. Ухвалене КМУ рішення, яким встановлений прожитковий мінімум, за цим законом, пост-фактум лише затверджується Верховною Радою України. Причому, до 2005 року існувала розумна редакція закону, за якою «Прожитковий мінімум на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення, за поданням Кабінету Міністрів України щорічно затверджується Верховною Радою України до початку розгляду Державного бюджету України і періодично переглядається відповідно до зростання індексу споживчих цін разом з уточненням показників Державного бюджету України та публікується в офіційних виданнях». (Скасування цієї норми внесло лише плутанину та уможливило підміну понять конституційного прожиткового мінімуму на свавільно встановлюваний бюджетний прожитковий мінімум).

14.3. Це означає, що, незалежно від бюджетного процесу, існує конституційна процедура періодичного встановлення прожиткового мінімуму, передбаченого ст.46 Конституції України, або ж, інакше, конституційного прожиткового мінімуму (далі – КПМ), і відповідальним за її дотримання визначений законом виключно Кабінет Міністрів України.

15. Однак, судячи з наявної у відкритих джерелах публічної інформації, за всі 17 років існування закону України «Про прожитковий мінімум» КМУ ніколи не виконував передбачених цим законом власних повноважень зі встановлення прожиткового мінімуму. Відтак, насправді ніхто ніколи не знав і не знає реальної вартості українського КПМ, оскільки в українській владі ніхто ніколи її не підраховував.

16. Встановлені законами України про бюджет на поточний рік розміри прожиткових мінімумів, або, інакше, бюджетні прожиткові мінімуми (далі - БПМ) не досягають навіть половини розміру КПМ, визначеного за приписами закону «Про прожитковий мінімум». Для дітей віком від 6 до 18 років БПМ є такими: 1286 грн. – в 2014 році (ст.7 Закону України "Про Державний бюджет України на 2014 рік"); 1286 грн. – з 01.01.2015 року по 31.08.2015 року(ст.7 Закону України "Про Державний бюджет України на 2015 рік"); 1455 грн. – з 01.09.2015 року по 31.12.2015 року (ст.7 Закону України "Про Державний бюджет України на 2015 рік"); 1455 грн. – з 01.01.2016 року по 30.04.2016 року (ст.7 Закону України "Про Державний бюджет України на 2016 рік"); 1531 грн. – з 01.05.2016 року по 30.11.2016 року(ст.7 Закону України "Про Державний бюджет України на 2016 рік"); 1689 грн. – з 01.12.2016 року по 31.12.2016 року (ст.7 Закону України "Про Державний бюджет України на 2016 рік"); 1689 грн. – з 01.01.2017 року по 30.04.2017 року (ст.7 Закону України "Про Державний бюджет України на 2017 рік").

16.1. Водночас, обраховані та стверджені МСП України як реальні фактичні прожиткові мінімуми (ФПМ) для дітей віком від 6 до 18 років за цей же період, в порівнянні з БПМ, є такими:

Період Бюдж. прож. мін (БПМ) Факт. прож. мін (ФПМ)

грн.	грн.	
Чер.14	1 286.00	1 685.00
Лип.14	1 286.00	1 651.00
Сер.14	1 286.00	1 644.00
Вер.14	1 286.00	1 676.00
Жов.14	1 286.00	1 718.00
Лис.14	1 286.00	1 771.00
Гру.14	1 286.00	1 806.00
Січ.15	1 286.00	1 877.00
Лют.15	1 286.00	1 952.00
Бер.15	1 286.00	2 137.00
Кві.15	1 286.00	2 593.00
Тра.15	1 286.00	2 356.00
Чер.15	1 286.00	2 930.00
Лип.15	1 286.00	2 934.00
Сер.15	1 286.00	2 873.00
Вер.15	1 455.00	2 925.00
Жов.15	1 455.00	2 815.00
Лис.15	1 455.00	2 930.00
Гру.15	1 455.00	2 951.00
Січ.16	1 455.00	3 001.00
Лют.16	1 455.00	2 465.00
Бер.16	1 455.00	3 014.00
Кві.16	1 455.00	3 020.00
Тра.16	1 531.00	3 144.00
Чер.16	1 531.00	3 177.00
Лип.16	1 531.00	3 208.00
Сер.16	1 531.00	3 169.00
Вер.16	1 531.00	3 204.00
Жов.16	1 531.00	3 259.53
Лис.16	1 531.00	3 364.21
Гру.16	1 689.00	3 428.00
Січ.17	1 689.00	3 197.00

17. Виходячи з припису ст.46.2 Конституції України «Пенсії, інші види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом», держава зобов'язана надати особі з інвалідністю щомісячне утримання, не нижче від встановленого законом прожиткового мінімуму, тобто, КПМ.

17.1. Однак, і встановлений законом, і офіційно призначений мені як дитині-інваліду, і фактично виплачуваний мені розмір державної соціальної допомоги, яка є основним джерелом мого існування, не досягають жодного з трьох встановлених законом (рівнів) прожиткового мінімуму для дітей віком від 6 до 18 років, якою є і я, і складають на грудень 2016 року лише 51.68% від БПМ – 1 689.00 грн./міс., 25.46% від ФПМ – 3 428.00 грн./міс., і ще менший відсоток від ніким не підрахованого, а тому де-факто невідомого КПМ.

18. Наведена ситуація є системною та систематичною в Україні, оскільки встановлена на рівні закону, і усі діти-інваліди, яким призначена державна соціальна допомога як дітям-інвалідам, отримують саме такий розмір допомоги.

18.1. Існуючий стан речей складає загрозу не лише для мого та усіх дітей-інвалідів здоров'я, а й для мого та усіх дітей-інвалідів життя, і порушують моє право на життя, гарантоване ст.2 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод (в матеріальному сенсі), та право не бути підданою катуванню, гарантоване ст.3 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод (в матеріальному сенсі), в сукупності зі ст.14 цієї ж Конвенції – з подвійною дискримінацією мене в цих моїх правах за ознаками інвалідності та дитячого віку. В цей самий спосіб щодо мене порушуються ст.ст.5, 10, 15 та 28 Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю. Так само, порушені і мої конституційні права, гарантовані ст.ст.3, 27, 28, 46 та 48 Конституції України.

18.2. Наведені факти підпадають також під кваліфікацію злочинів проти людяності, передбачених ст.7 Римського статуту міжнародного кримінального суду (МКС), підписаного Україною 20.01.2000 р. – навмисні довготривалі широкомасштабні масові катування та винищення дитячого населення України. Однак, за 17 років влада України, двічі визнавши юрисдикцію МКС щодо ст.7 Римського статуту на території України, при цьому навіть не спромоглася визнати такі важкі міжнародні злочини проти людяності злочинами за українським національним правом – вони до сьогодні не внесені як злочини до Кримінального кодексу України.

IV. Вимоги

Виходячи з викладеного, звертаюсь до Президента України п. П. Порошенка з цим зверненням і прошу:

19. негайно звернутися до Конституційного Суду України, відповідно до ст.150.2 Конституції України, з конституційним поданням про невідповідність ст.ст.27, 28, 46, 48 Конституції України (неконституційність) закону України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» в частині розмірів державної соціальної допомоги дітям-інвалідам.

20. В порядку законодавчої ініціативи, негайно подати до Верховної Ради України законопроект про внесення змін до закону України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам», в якому запропонувати підвищення державної соціальної допомоги дітям-інвалідам до розмірів не менше подвійного розміру конституційного прожиткового мінімуму, встановленого законом України «Про прожитковий мінімум». Визначити цей законопроект як невідкладний для його позачергового розгляду Верховною Радою України.

21. В порядку законодавчої ініціативи, подати до Верховної Ради України законопроект про внесення змін до Кримінального кодексу України, яким доповнити вказаний кодекс усіма злочинами, передбаченими ст.ст.7 та 8 Римського статуту міжнародного кримінального суду як злочинами проти людяності та воєнними злочинами, за національним кримінальним правом.

22. Забезпечити, усіма наявними повноваженнями, якнайшвидшу беззастережну ратифікацію Україною Римського статуту міжнародного кримінального суду на умовах цього статуту.

23. Подати інформацію про наведені в цій скарзі та встановлені в ході перевірки факти злочинів проти людяності, скоєні щодо усіх українських дітей-інвалідів, Раді Безпеки ООН для наступної її передачі Прокурору МКС та уможливлення проведення останнім розслідування.

24. Подати інформацію про наведені в цій скарзі та встановлені в ході перевірки факти злочинів проти людяності, скоєні щодо усіх українських дітей-інвалідів, Прокурору МКС для уможливлення проведення ним розслідування за приписами ст.15 Римського статуту міжнародного кримінального суду.

25. ТЕРМІНОВО провести перевірку викладених в цій скарзі фактів та її розгляд в установленому законом порядку. При цьому забезпечити реалізацією моїх прав:

25.1. особисто викласти аргументи комісії (особі), що перевірятиме скаргу, та взяти участь у перевірці поданої скарги;

25.2. знайомитися з матеріалами перевірки скарги;

25.3. подавати додаткові матеріали та наполягати на їх запиті органом, який розглядає скаргу;

25.4. бути присутнім при розгляді скарги;

25.5. користуватися послугами адвоката або представника;

25.6. одержати письмову відповідь про результати розгляду скарги;

- 25.7. висловлювати усно або письмово вимогу щодо дотримання таємниці розгляду скарги;
- 25.8. вимагати відшкодування збитків, якщо вони стануть результатом порушень встановленого порядку розгляду звернень.
26. Забезпечити мою участь в перевірці та розгляді скарги; для цього повідомити мені прізвища, імена та по-батькові, найменування посад посадових осіб, яким буде доручено проводити перевірку та/чи розгляд скарги, та завчасно повідомляти про місце та час усіх запланованих заходів з перевірки та/чи розгляду скарги. Надати мені завчасно до початку розгляду скарги можливість ознайомлення з усіма матеріалами з перевірки скарги шляхом надсилання належних їх факсимільних копій (фотокопій з оригіналів) мені на домашню адресу та, додатково, цифрових факсимільних копій (фотокопій з оригіналів) матеріалів з перевірки скарги на електронну адресу матері natanaza@gmail.com.
27. Встановити поіменно та повідомити мені усіх винних та відповідальних посадових осіб, причетних до фактів викладених в цій скарзі порушень моїх прав.
28. Розглянути цю скаргу в моїй присутності за місцем мого проживання, заздалегідь повідомивши час та місце розгляду.
- Вказане клопотання заявляється на підставі ст.ст.21.1, 24.1, 24.2 Конституції України, ст.ст.4.1.е), 5.2, 5.3, 13.1 Конвенції ООН про права інвалідів, що є частиною українського законодавства з 30.12.2009 року, ст.ст.6.1, 8, 14 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод, що є частиною українського законодавства з 24.07.1997 року, Резолюції Генеральної Асамблеї ООН №48/96 «Стандартні правила забезпечення рівних можливостей для інвалідів», прийнятої на 48 сесії Генеральної Асамблеї ООН 20 грудня 1993 року, ст.1.1.5), ст.ст.6.2, 12 закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» для застосування позитивної дискримінації (розумного пристосування) з метою усунення непрямої дискримінації людей з інвалідністю та забезпечення їм, через розумне пристосування, однакового з неінвалідами доступу до квазі-судової процедури розгляду звернень в порядку закону України «Про звернення громадян».
29. Оскільки я є малозабезпеченою дитиною з інвалідністю і, за законом, маю право на публічного адвоката, прошу забезпечити мій доступ до квазі-судової процедури з розгляду цієї скарги, гарантований ст.6.1 Конвенції, в частині права на безоплатну правову допомогу як складової забезпечення принципу рівності сторін та змагальності процедури розгляду скарги. Наведену конвенційну гарантію прошу забезпечити шляхом покладення зобов'язання на Вінницький місцевий центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги (21021, м. Вінниця, вул. Порики, 29, vinnysya1.vinnysya@legallaid.gov.ua, тел.0-800-213-103) направити адвоката для представництва моїх інтересів під час розгляду цієї скарги призначеної дати в призначеному місці. На моє звернення ще від 17.07.15 вказаний Центр рішення про надання мені безоплатної правової допомоги не ухвалив, адвоката для представництва моїх інтересів в квазі-судових процедурах не виділив, і адвоката я не маю.
- 29.1. Прошу забезпечити виконання усіх дій з перевірки та розгляду цієї скарги за участі публічного (призначеного) адвоката та моєї матері Щербатої Н.М. як моєї законної представниці.
30. Відповідно до 20.2 закону України «Про звернення громадян», «На обґрунтовану письмову вимогу громадянина термін розгляду може бути скорочено від встановленого цією статтею терміну». Відтак, прошу розглянути моє звернення у скорочений 3-денний строк, оскільки питання стосується доль сотень тисяч українських сімей, а тому містить важливий суспільний інтерес, і щоденне зволікання з поновлення моїх порушених прав, викладених в цьому зверненні, є загрозливим для мого життя та життів сотень тисяч інших українських дітей-інвалідів.
- 30.1. Відповідно до 20.3 закону України «Про звернення громадян», «Звернення громадян, які мають встановлені законодавством пільги, розглядаються у першочерговому порядку». Прошу розглянути моє звернення як дитини-інваліда – особи, яка має пільги за законодавством, у першочерговому порядку.
31. Визнати факт порушення щодо мене ст.ст.3, 27, 28, 46, 48 Конституції України; ст.2 та3, в сукупності зі ст.14 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод; ст.ст.5, 10, 15 та 28 Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю.
32. Забезпечити негайне поновлення моїх порушених прав, реальне виконання прийнятих у зв'язку зі скаргою рішень; для цього негайно забезпечити мені як дитині-інваліду достатнє харчування та достойне життя шляхом забезпечення задоволення моїх соціальних і культурних потреб.
33. Забезпечити, усіма наявними повноваженнями, усунення від займаних посад Прем'єр –міністра України Гройсмана В.Б., Віце-прем'єр-міністра України Розенка П.В., Міністра соціальної політики України Рєви А.О., персонально відповідальних за широкомасштабні катування та винищення українських дітей-інвалідів.

34. Подати Генеральній прокуратурі України матеріали з перевірки цієї скарги на предмет розслідування наведених в ній фактів злочинів проти людяності та притягнення винних до кримінальної відповідальності національним судом.
35. Виявити та усунути причини та умови, які сприяли наведеним тут порушенням; забезпечити унеможливлення повторення таких порушень на майбутнє.
36. Вжити передбачених законом заходів та вирішити питання про притягнення у встановленому законом порядку, до встановленої законом відповідальності, за наведені в цій скарзі та виявлені в ході перевірки скарги додаткові порушення моїх прав людини, усіх інших, встановлених в ході перевірки цієї скарги, винних та відповідальних посадових осіб, причетних до викладених в цій скарзі та встановлених перевіркою порушень.
37. Не допускати безпідставної передачі розгляду цієї скарги іншим органам. Я не надаю згоди на передачу цієї скарги та моїх персональних даних будь-яким третім особам.
38. Надати мені можливість ознайомлення з усіма матеріалами з розгляду цієї скарги шляхом надсилання їх належних факсимільних копій (фотокопій з оригіналів) в паперовій та цифровій (електронній) формі на мою домашню та надану електронну адресу.
39. Надати мені на домашню адресу письмове рішення та письмову відповідь з усіх питань скарги.
40. Письмово повідомити мені на домашню та надану електронну адреси про результати перевірки скарги і суть прийнятого рішення.
41. У разі (часткової) відмови в задоволенні вимог скарги надати мені на домашню адресу письмове рішення з мотивами відмови та роз'яснити порядок його оскарження.
- Додатки (в копіях): свідоцтво про моє народження, рішення про призначення соціальної допомоги, довідка про виплачену допомогу. Інші потрібні наявні документи будуть надані на першу ж вимогу.
- 21.02.17

Підпис: А.В. Щербата

Від імені неповнолітньої дитини Щербатої А.В. мати (ст.154.2 СК України)

Підпис: Щербата Н.М.

»

(Кінець цитати).

2. Наскільки мені відомо, питання, з якими я звернулася до Президента України п. Петра Порошенка, знаходяться в його виключній компетенції, і, за ст.106 Конституції України, не можуть делегуватися чи в будь-який інший спосіб передаватися для вирішення будь-яким іншим органам чи особам. Наголошую, що моєю скаргою я зверталася до Президента України п. Петра Порошенка про поновлення порушених прав сотень тисяч українських дітей-інвалідів в частині нормативного врегулювання фінансових джерел їх життя та фактичного їх фінансового забезпечення, тобто, з питанням, що є предметом не лише мого особистого, а СУСПІЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ та ваги.

2.1. Встановлений законом строк вирішення мого листа сплив ще 21.03.17, однак, станом на сьогодні жодної відповіді Президента України п. Петра Порошенка на «Скаргу №3-17 про винищування владою українського народу» я не отримала – ні слуху, ні духу.

2.2. На відповідних інтернет-порталах та в іншому публічному доступі відсутня інформація про звернення Президента України п. Петра Порошенка до Конституційного Суду України з поданням про невідповідність ст.ст.27, 28, 46, 48 Конституції України (неконституційність) закону України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» в частині розмірів державної соціальної допомоги дітям-інвалідам. Цей факт дає обґрунтовані підстави вважати, що Президент України п. Петро Порошенко не виконав свої ПОВНОВАЖЕННЯ=ОБОВ'ЯЗКИ стосовно мого звернення, не звертався до Конституційного Суду України з відповідним поданням, чим порушив конституційні та конвенційні права сотень тисяч дітей-інвалідів в Україні. Схоже на те, що саме з метою приховання такої очевидної протиправної бездіяльності протягом майже року від Президента України п. Петра Порошенка ні слуху, ні духу на моє звернення. Це означає, що саме звернення ним не розглядалось і не вирішувалось по суті, а просто покладене під сукно.

2.3. Моє наступне звернення ще від 02.06.17 – понад 4 місяці тому, з метою дізнатися, яка ж доля спіткала майже рік назад подану таку доленосну для всіх знедолених дітей-інвалідів України мою скаргу, наткнулось на глуху стіну протистояння чисельних чиновників адміністрації Президента України п. Петра Порошенка – як об стіну горохом. Така ж доля спіткала і моє третє аналогічне звернення від 02.10.17. Тематична переписка оприлюднена тут: https://dostup.pravda.com.ua/request/z_a_p_i_t_no315dp_17shchodo_skar | тут: https://dostup.pravda.com.ua/request/3s17zapitpovtor_skargha_sotsdopk. Схоже на те, що тут розроблена

спеціальна протиправна схема, як приховати від українського народу власну злочинну бездіяльність, покрити злочини чиновників на грошах, і палець-о-палець не вдарити для виконання законних обов'язків із захисту людей. Бо хіба ж Боги сходять з Олімпу до кожної мрази типу народу? Схоже на те, що Президент України п. Петро Порошенко організував свою діяльність таким чином, що він НІКОЛИ не виконує власні конституційні обов'язки гаранта Конституції, задля яких народ обрав його гарантом, в тому числі в частині звернень громадян до нього про поновлення їх порушених конституційних прав з використанням виключно президентських квазі-судових правозахисних повноважень – такі звернення громадян Президент України п. Петро Порошенко просто ігнорує: не приймає їх та не розглядає НІКОЛИ – шістки просто не допускають до нього жодні звернення громадян.

2.4. Не маючи вибору, факт та час вчинення (продовження вчинення) порушень щодо мене Президентом України п. Петром Порошенком я виявляла емпіричним шляхом. Зокрема, 21.10.17 я виявила факт порушення (продовження порушення) моїх прав на звернення Президентом України п. Петром Порошенком в такий спосіб: 1) 21.10.17 я разом з мамою відкрила приватну електронну поштову скриньку, на яку просила надати мені інформацію за скаргою та відповідь на неї, і виявила, що 21.10.17 листи Президента України п. Петра Порошенка щодо моєї «Скарги №3-17 про винищення владою українського народу» в неї не надходили; 2) 21.10.17 я відімкнула мою сімейну поштову скриньку в нашому під'їзді, куди «Укрпошта» доставляє надіслану на нашу домашню адресу пошту, і виявила, що 21.10.17 листи Президента України п. Петра Порошенка щодо моєї «Скарги №3-17 про винищення владою українського народу» в неї не доставлені. Це означає, що 21.10.17 Президент України п. Петро Порошенко порушив моє право на звернення шляхом ненадання мені інформації за скаргою та відповіді на неї. Оскільки моя скарга подана ще 21.02.17, і з того часу жодна інформація щодо неї Президентом України п. Петром Порошенком мені не надавалась, це означає, що порушення моїх прав на звернення з боку Президента України п. Петра Порошенка, розпочате ще 21.02.17, не припинене до сьогодні (для точності, мінус 3 дні на пробіг пошти), є триваючим, триває вже понад 9 місяців, і продовжує тривати надалі; а я є жертвою такого порушення протягом понад 9 місяців, і продовжую бути нею і на даний час.

2.5. А Уповноважений виявить факти викладених в цьому листі порушень, вчинених щодо мене Президентом України п. Петром Порошенком тоді, коли отримає цього мого листа.

2.6. Водночас, протягом минулого періоду часу – майже року, міжнародний злочин з винищення українських дітей-інвалідів продовжується, влада так і не надає їм навмисно закритого доступу до їжі, ліків, житла, одягу. Складається враження, що Президент України п. Петро Порошенко дивиться на все це крізь пальці, і пропускає все це повз вуха – нічого не робить не лише з власної ініціативи, а й навіть як реакції на звернення. Єдиним поясненням такої бездіяльності гаранта Конституції України може бути лише одне – найвищий (одноосібний) орган державної влади в Україні, найвища посадова особа державної влади в Україні також є активним членом отієї організованої владної злочинної групи, яка усвідомлено, навмисно та планомірно фізично знищує усіх українських дітей-інвалідів.

Крук круку око не виклює.

2.7. Це означає, що, в порушення приписів закону України «Про звернення громадян», в період з 21.02.17 по сьогодні, 23.10.17, тобто, протягом понад ВОСЬМИ місяців, оскаржувана особа – Президент України п. Петро Порошенко вчинив і продовжує вчиняти щонайменше 19 триваючих до сьогодні порушень моїх прав людини та українських нормативних приписів щодо моєї «Скарги №3-17 про винищення владою українського народу», а саме:

2.7.1. де-факто не прийняв мого звернення, тобто, де-факто відмовив в його прийнятті;

2.7.2. де-факто не розглянув вчасно моє звернення, тобто, де-факто відмовив в його розгляді;

2.7.3. не перевірів об'єктивно, всебічно і вчасно моє звернення;

2.7.4. не забезпечив мого права особисто викласти аргументи особі, що перевіряла звернення, не повідомивши, хто конкретно з посадових осіб, де, коли та в який спосіб перевіряв скаргу;

2.7.5. не забезпечив мого права брати участь у перевірці звернення, не повідомивши, хто конкретно з посадових осіб, де, коли та в який спосіб перевіряв скаргу;

2.7.6. не повідомив мене письмово про результати перевірки звернення;

2.7.7. не забезпечив мого права знайомитися з матеріалами перевірки, не надіславши мені для ознайомлення жодного з матеріалів перевірки звернення;

2.7.8. не забезпечив мого права бути присутнім при розгляді скарги, не повідомивши мені час та місце розгляду звернення;

2.7.9. не вжив жодних невідкладних заходів до припинення щодо мене неправомірних дій та бездіяльності, викладених в зверненні;

2.7.10. не вжив, не виявив та не усунув причини та умови, які сприяли оскаржуваним мною порушенням;

- 2.7.11. не забезпечив поновлення моїх порушених прав, реальне виконання прийнятих у зв'язку зі зверненням рішень;
- 2.7.12. не вжив заходів щодо відшкодування у встановленому законом порядку матеріальних збитків, яких було завдано мені в результаті ущемлення моїх прав та законних інтересів;
- 2.7.13. не вирішив питання про відповідальність осіб, з вини яких було допущено порушення,
- 2.7.14. не прийняв рішення відповідно до чинного законодавства про задоволення мого звернення, і не забезпечив його виконання шляхом поновлення моїх порушених прав;
- 2.7.15. не повідомив мене суті прийнятого щодо звернення рішення;
- 2.7.16. не ознайомив мене з жодним рішенням про відмову в задоволенні вимог звернення (якщо таке було);
- 2.7.17. не довів до мого відома в письмовій формі рішення про відмову в задоволенні вимог, викладених в зверненні (якщо таке було), з посиланням на Закон і викладенням мотивів відмови.
- 2.7.18. не надав відповідь за результатами розгляду звернення за підписом керівника або особи, яка виконує його обов'язки.
- 2.7.19. не роз'яснив порядок оскарження прийнятого за зверненням рішення у разі визнання звернення необґрунтованим.

3. Відповідно до ст.1.1 закону України «Про запобігання корупції», «У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

- корупційне правопорушення - діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність;

- корупція - використання особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині першій статті 3 цього Закону, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей».

3.1. Тобто, корупцією, серед іншого, закон визначив – це використання, зокрема, будь-яким державним службовцем наданих йому службових повноважень з метою одержання неправомірної вигоди для себе чи ІНШИХ осіб.

4. Виходить, якщо Президент України п. Петро Порошенко протиправно не виконав свого як гаранта Конституції України ОБОВ'ЯЗКУ зі звернення до КСУ з поданням про визнання неконституційним ОЧЕВИДНО неконституційного закону, то такою протиправною бездіяльністю протягом майже року він унеможливив визнання неконституційним, за ініціативою Президента України, оскаржуваного мною закону, та де-факто надав неправомірну вигоду винним відповідальним посадовим особам уряду та Верховної Ради України, які своїми протиправними діями та бездіяльністю уможливили ухвалення да тривалу дію неконституційного закону і, як наслідок, завдали мільярдних збитків сотням тисяч українських дітей-інвалідів, та відмовили їм в доступі до їжі, ліків, одягу та житла.

4.1. Надана Президентом України п. Петром Порошенком цій армії корумпованих посадовців неправомірною вигодою полягала в уможливленні кожним з них 1) уникнення або, щонайменше, відстрочення щонайменше на рік усіх видів відповідальності щодо кожного з них, включаючи і кримінальної, за їх дії, що уможливили ухвалення та виконання неконституційного закону та винищення людей, а також бездіяльності щодо приведення вказаного закону у відповідність до Конституції України, а відтак, і 2) уникнення відшкодування завданої ними шкоди. Вартість отриманої неправомірної вигоди у формі завданої вказаними вище чиновниками шкоди достеменно можуть порахувати лише уповноважені органи, які мають доступ до загальнодержавних даних з бюджетних, включаючи соціальних, виплат, в тому числі і дітям-інвалідам. Однак, враховуючи, що потерпілими від такого масштабного злочину є сотні тисяч українських дітей-інвалідів, вона (вигода) обраховується щонайменше в мільйонах, якщо не мільярдах, гривень, і такі наслідки визнані законом тяжкими.

4.2. Це означає, що лише за одним епізодом незвернення з поданням до КСУ за моїм листом «Скарга №3-17 про винищення владою українського народу» (а таких епізодів – не один) Президент України п. Петро Порошенко вчинив корупційне правопорушення, в якому наявні ознаки кримінального злочину з тяжкими наслідками, передбаченого ст.364.2 КК України, який віднесений до корупційних злочинів і який тягне кримінальну відповідальність за його вчинення.

5. Цим листом я інформую Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та Представника Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, відповідального, відповідно до посадових обов'язків, за вирішення питань цього листа (далі – Уповноважений) про вчинення Президентом України п.

Петром Порошенком корупційного правопорушення у формі бездіяльності – протиправного незвернення до КСУ, на мою «Скаргу №3-17 про винищування владою українського народу», з поданням про невідповідність ст.ст.27, 28, 46, 48 Конституції України (неконституційність) закону України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» в частині розмірів державної соціальної допомоги дітям-інвалідам, чим унеможливив визнання, з ініціативи Президента України, неконституційним вказаного оскаржуваного мною закону, і, отже, надав неправомірну вигоду чисельним посадовцям уряду та парламенту України у вигляді уникнення чи відстрочення їх відповідальності (і цивільної, і кримінальної, в т.ч. міжнародної) за злочинне уможливлення ухвалення (та злочинну бездіяльність щодо приведення у відповідність до Конституції України) закону України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» в частині розміру державної соціальної допомоги дітям-інвалідам, та винищення сотень тисяч українських дітей-інвалідів, шляхом відмови їм в доступі до їжі, ліків, одягу та житла. Це корупційне правопорушення Президента України п. Петра Порошенка заборонене законом України «Про запобігання корупції» та містить ознаки кримінального злочину з тяжкими наслідками, передбаченого ст.364.2 КК України, який віднесений до корупційних злочинів, і який тягне кримінальну відповідальність за його вчинення.

6. Відповідно до ст.60.1 закону України «Про запобігання корупції», «Особам, зазначеним у пунктах 1, 2, 4 і 5 частини першої статті 3 цього Закону, а також особам, які постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків у юридичних особах приватного права незалежно від організаційно-правової форми, забороняється: 1) відмовляти фізичним або юридичним особам в інформації, надання якої цим фізичним або юридичним особам передбачено законом; 2) надавати несвоєчасно, недостовірну чи не в повному обсязі інформацію, яка підлягає наданню відповідно до закону.

6.1. Виходить, якщо Президент України п. Петро Порошенко протиправно не виконав свого ОБОВ'ЯЗКУ з розгляду та вирішення моєї «Скарги №3-17 про винищування владою українського народу», і вчинив при цьому щонайменше 19 порушень закону України «Про звернення громадян», в тому числі щонайменше 7 порушень закону України «Про звернення громадян» у формі відмови де-факто в наданні мені інформації, надання якої передбачено законом України «Про звернення громадян», а також у формі надання несвоєчасно, недостовірної чи не в повному обсязі інформації, яка підлягає наданню мені відповідно до закону «Про звернення громадян» (а саме: 1) не повідомив мене письмово про результати перевірки «Скарги №3-17 про винищування владою українського народу»; 2) не забезпечив мого права знайомитися з матеріалами перевірки, не надіславши мені для ознайомлення жодного з матеріалів перевірки «Скарги №3-17 про винищування владою українського народу»; 3) не повідомив мені суть прийнятого щодо «Скарги №3-17 про винищування владою українського народу» рішення; 4) не ознайомив мене з жодним рішенням про відмову в задоволенні вимог «Скарги №3-17 про винищування владою українського народу» (якщо таке було); 5) не довів до мого відома в письмовій формі рішення про відмову в задоволенні вимог, викладених в «Скарзі №3-17 про винищування владою українського народу» (якщо таке було), з посиланням на Закон і викладенням мотивів відмови; 6) не надав відповіді за результатами розгляду «Скарги №3-17 про винищування владою українського народу» за підписом керівника або особи, яка виконує його обов'язки; 7) не роз'яснив порядок оскарження прийнятого за «Скаргою №3-17 про винищування владою українського народу» рішення у разі визнання «Скарги №3-17 про винищування владою українського народу» необґрунтованою), то вчинив заборонені законом України «Про запобігання корупції» правопорушення, пов'язані з корупцією – 1) відмову мені в інформації, надання якої передбачено законом України «Про звернення громадян»; 2) надання мені несвоєчасно та не в повному обсязі інформації, яка підлягає наданню мені відповідно до закону України «Про звернення громадян», тобто порушень, які тягнуть адміністративну відповідальність за їх вчинення.

7. Цим листом я інформую Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та Представника Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, відповідального, відповідно до посадових обов'язків, за вирішення питань цього листа, про вчинення Президентом України п. Петром Порошенком при вирішенні моєї «Скарги №3-17 про винищування владою українського народу», правопорушень, пов'язаних з корупцією – 1) де-факто відмови мені в інформації, надання якої передбачено законом України «Про звернення громадян»; 2) надання мені не в повному обсязі інформації, яка підлягає наданню мені відповідно до закону України «Про звернення громадян», тобто порушень, заборонених законом України «Про запобігання корупції», які тягнуть адміністративну відповідальність за їх вчинення.

II. Вимоги скарги

8. Відповідно до приписів ст.ст.11, 13-14, 16-17 закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини», 8.1) ст.255.1 КУпАП, я звертаюся до Уповноваженого і прошу:

8.1. Відкрити за цим листом провадження у справі про порушення прав і свобод людини і громадянина.

- 8.2. ТЕРМІНОВО провести перевірку викладених фактів та розгляд звернення в установленому законом порядку. При цьому забезпечити реалізацією моїх прав:
- 8.2.1. особисто викласти аргументи комісії (особі), що перевірятиме скаргу, та взяти участь у перевірці поданої скарги;
 - 8.2.2. знайомитися з матеріалами перевірки скарги;
 - 8.2.3. подавати додаткові матеріали та наполягати на їх запиті органом, який розглядає скаргу;
 - 8.2.4. бути присутнім при розгляді скарги;
 - 8.2.5. користуватися послугами адвоката або представника;
 - 8.2.6. одержати письмову відповідь про результати розгляду скарги;
 - 8.2.7. висловлювати усно або письмово вимогу щодо дотримання таємниці розгляду скарги;
 - 8.2.8. вимагати відшкодування збитків, якщо вони стануть результатом порушень встановленого порядку розгляду звернень.
- 8.3. Забезпечити мою участь в перевірці та розгляді скарги; для цього повідомити мені прізвища, імена та по-батькові, найменування посад посадових осіб, яким буде доручено проводити перевірку та/чи розгляд скарги, та завчасно повідомляти про місце та час усіх запланованих заходів з перевірки та/чи розгляду скарги.
- 8.4. Надати мені перелік усіх матеріалів з перевірки скарги, а саме найменування кожного документу, його автора, вихідний реєстраційний номер та дату, вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації секретаріатом Уповноваженого.
- 8.5. Надати мені завчасно до початку розгляду скарги можливість ознайомлення з усіма матеріалами з перевірки скарги шляхом надсилання належних їх цифрових факсимільних копій (фотокопій з оригіналів) мені на електронну адресу, з якої отриманий цей лист;
- 8.6. Встановити поіменно та повідомити мені усіх винних та відповідальних посадових осіб, причетних до фактів викладених в скарзі порушень моїх прав.
- 8.7. Розглянути скаргу в моїй присутності за місцем мого проживання, заздалегідь повідомивши час та місце розгляду.
- Вказане клопотання заявляється на підставі ст.ст.21.1, 24.1, 24.2 Конституції України, ст.ст.4.1.е), 5.2, 5.3, 13.1 Конвенції ООН про права інвалідів, що є частиною українського законодавства з 30.12.2009 року, ст.ст.6.1, 8, 14 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод, що є частиною українського законодавства з 24.07.1997 року, Резолюції Генеральної Асамблеї ООН №48/96 «Стандартні правила забезпечення рівних можливостей для інвалідів», прийнятої на 48 сесії Генеральної Асамблеї ООН 20 грудня 1993 року, ст.1.1.5), ст.ст.6.2, 12 закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» для застосування позитивної дискримінації (розумного пристосування) з метою усунення непрямой дискримінації людей з інвалідністю та забезпечення їм, через розумне пристосування, однакового з неінвалідами доступу до квазі-судової процедури розгляду звернень в порядку закону України «Про звернення громадян».
- 8.8. Оскільки я є малозабезпеченою дитиною-інвалідом і, за законом, маю право на публічного адвоката, прошу забезпечити мій доступ до квазі-судової процедури з розгляду цієї скарги, гарантований ст.6.1 Конвенції, в частині права на безоплатну правову допомогу як складової забезпечення принципу рівності сторін та змагальності процедури розгляду скарги. Наведену конвенційну гарантію прошу забезпечити шляхом покладення зобов'язання на Вінницький місцевий центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги (21021, м. Вінниця, вул. Порики, 29, vinnytsya1.vinnytsya@legalaid.gov.ua, тел.0-800-213-103) направити адвоката для представництва моїх інтересів під час розгляду цієї скарги призначеної дати в призначеному місці. На моє звернення ще від 17.07.15 вказаний Центр жодного рішення про надання мені безоплатної правової допомоги не ухвалив, адвоката для представництва моїх інтересів в квазі-судових процедурах не виділив, і адвоката я не маю.
- 8.9. Прошу забезпечити виконання усіх дій з перевірки та розгляду скарги за моєї участі та участі публічного (призначеного) адвоката.
- 8.10. Негайно поновити мої порушені права шляхом забезпечення негайного законного примусу, наявними повноваженнями, Президента України п. Петра Порошенка прийняти, розглянути та задовольнити мою «Скаргу №3-17 про винищення владою українського народу» в повному обсязі, включаючи усі її вимоги.
- 8.11. Негайно скласти адміністративні протоколи про вчинення Президентом України п. Петром Порошенком щонайменше 19 адміністративних правопорушень, передбачених ст.212-3.7 КУпАП, – (7) «незаконна відмова у ПРИЙНЯТТІ та РОЗГЛЯДІ звернення, ІНШЕ порушення Закону України "Про звернення громадян":
- 8.11.1. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) де-факто не прийняв мого звернення, тобто, де-факто відмовив в його прийнятті;
 - 8.11.2. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не розглянув вчасно моє звернення, тобто, де-факто відмовив в його розгляді;

- 8.11.3. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не перевіряв об'єктивно, всебічно і вчасно моє звернення;
- 8.11.4. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не забезпечив мого права особисто викласти аргументи особі, що перевіряла звернення, не повідомивши, хто конкретно з посадових осіб, де, коли та в який спосіб перевіряв скаргу;
- 8.11.5. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не забезпечив мого права брати участь у перевірці звернення, не повідомивши, хто конкретно з посадових осіб, де, коли та в який спосіб перевіряв скаргу;
- 8.11.6. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не повідомив мене письмово про результати перевірки звернення;
- 8.11.7. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не забезпечив мого права знайомитися з матеріалами перевірки, не надіславши мені для ознайомлення жодного з матеріалів перевірки звернення;
- 8.11.8. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не забезпечив мого права бути присутнім при розгляді скарги, не повідомивши мені час та місце розгляду звернення;
- 8.11.9. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не вжив жодних невідкладних заходів до припинення щодо мене неправомірних дій та бездіяльності, викладених в зверненні;
- 8.11.10. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не вжив, не виявив та не усунув причини та умови, які сприяли оскаржуваним мною порушенням;
- 8.11.11. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не забезпечив поновлення моїх порушених прав, реальне виконання прийнятих у зв'язку зі зверненням рішень;
- 8.11.12. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не вжив заходів щодо відшкодування у встановленому законом порядку матеріальних збитків, яких було завдано мені в результаті ущемлення моїх прав та законних інтересів;
- 8.11.13. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не вирішив питання про відповідальність осіб, з вини яких було допущені порушення,
- 8.11.14. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не прийняв рішення відповідно до чинного законодавства про задоволення мого звернення, і не забезпечив його виконання шляхом поновлення моїх порушених прав;
- 8.11.15. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не повідомив мені суть прийнятого щодо звернення рішення;
- 8.11.16. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не ознайомив мене з жодним рішенням про відмову в задоволенні вимог звернення (якщо таке було);
- 8.11.17. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не довів до мого відома в письмовій формі рішення про відмову в задоволенні вимог, викладених в зверненні (якщо таке було), з посиланням на Закон і викладенням мотивів відмови.
- 8.11.18. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не надав відповідь за результатами розгляду звернення за підписом керівника або особи, яка виконує його обов'язки.
- 8.11.19. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не роз'яснив порядок оскарження прийнятого за зверненням рішення у разі визнання звернення необґрунтованим.

Якщо виявлені порушення є вчиненими повторно протягом року, з числа будь-яких з порушень, передбачених частинами першою - сьомою ст.212-3 КУпАП, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, прошу скласти відповідні протоколи про порушення ст.212-3.8 КУпАП.

8.12. Внести до протоколів про вчинення Президентом України п. Петром Порошенком адміністративних правопорушень, передбачених ст.212-3.7 (8) КУпАП, дані про мене як потерпілого та свідка.

8.13. Внести до протоколів про вчинення Президентом України п. Петром Порошенком адміністративних правопорушень дані про докази у вигляді 1) моєї «Скарги №3-17 про винищення владою українського народу»; 2) переписки за моїми наступними зверненнями щодо моєї «Скарги №3-17 про винищення владою українського народу», оприлюдненої тут

https://dostup.pravda.com.ua/request/z_a_p_i_t_no315dp_17shchodo_skar і тут:

https://dostup.pravda.com.ua/request/3s17zapitpovtor_skargha_sotsdopk; 3) моїх пояснень як потерпілого та свідка.

8.14. Подати уповноваженому суду усі зібрані релевантні матеріали про вчинення Президентом України п. Петром Порошенком адміністративних правопорушень, передбачених ст.212-3.7 (8) КУпАП, для їх розгляду в порядку ст.221 КУпАП на предмет притягнення Президента України п. Петра Порошенка до адміністративної відповідальності, передбаченої законом.

8.15. Направити Президенту України п. Петру Порошенку подання як акт реагування Уповноваженого, яким завимагати:

8.15.1. вжиття заходів до припинення існуючої системної протиправної різновекторної діяльності Президента України п. Петра Порошенка з порушень прав людини з питань вирішення звернень громадян;

8.15.2. негайного поновлення Президентом України п. Петром Порошенком усіх моїх порушених конституційних прав у вигляді фінансового доступу до права на життя шляхом прийняття, розгляду, вирішення, задоволення моєї «Скарги №3-17 про винищення владою українського народу» та реального виконання в натурі ухвалених рішень

- 8.15.3. притягнення до встановленої законом відповідальності усіх винних посадових осіб, відповідальних за наведені та виявлені перевіркою порушення моїх прав людини.
- 8.16. За наслідками перевірки цієї скарги звернутися до суду від мого імені з позовом про поновлення Президентом України п. Петром Порошенком моїх встановлених перевіркою порушених прав, а також через свого представника взяти участь в судовому процесі. Через інвалідність та стан здоров'я, ненадання мені публічного адвоката, про що я раніше неодноразово повідомляла Уповноваженого та про що надавала докази, складний сімейний стан – бабуся з дідусем обоє – лежачі інваліди 1А групи, мама – інвалід 2 групи, я – дитина-інвалід, – я не можу цього зробити самостійно.
- 8.17. Вжити, в межах наданих повноважень, усіх інших релевантних заходів до відновлення моїх порушуваних Президентом України п. Петром Порошенком прав людини, викладених в цьому листі.
- 8.18. Прошу розглянути та вирішити цю скаргу у встановлений законом України «Про звернення громадян» МІСЯЧНИЙ строк – не пізніше 23.11.17. Відповідно до ст.20.2 закону України «Про звернення громадян», «На обґрунтовану письмову вимогу громадянина термін розгляду може бути скорочено від встановленого цією статтею терміну». Відтак, прошу розглянути моє звернення у скорочений 10-денний строк, оскільки Президент України п. Петро Порошенко загалом вже понад ВІСІМ місяців, тобто, в 8 разів більше від встановленого законом строку, розглядає моє звернення, і щоденне зволікання з поновлення моїх порушених прав, викладених в цьому зверненні, є подальшою віктимізацією мене як жертви порушення прав людини.
- 8.19. Відповідно до 20.3 закону України «Про звернення громадян», «Звернення громадян, які мають встановлені законодавством пільги, розглядаються у першочерговому порядку». Прошу розглянути моє звернення як дитини-інваліда – особи, яка має пільги за законодавством, у першочерговому порядку.
- 8.20. Забезпечити негайне припинення, усіма наявними повноваженнями, наведених тут порушень прав людини.
- 8.21. Виявити та усунути причини та умови, які сприяли наведеним тут порушенням; забезпечити, усіма наявними повноваженнями, унеможливлення повторення таких порушень на майбутнє.
- 8.22. Вжити передбачених законом заходів та вирішити питання про притягнення у встановленому законом порядку до встановленої законом відповідальності, за наведені в цій скарзі та виявлені в ході перевірки скарги додаткові порушення моїх прав людини, усіх встановлених в ході перевірки цієї скарги винних та відповідальних посадових осіб, причетних до викладених тут та встановлених перевіркою порушень.
- 8.23. Не допускати безпідставної передачі розгляду цієї скарги іншим органам. Я не надаю згоди на передачу скарги та моїх персональних даних будь-яким третім особам.
- 8.24. Надати мені перелік усіх матеріалів з перевірки та розгляду цієї скарги, а саме найменування кожного документу, його автора, вихідний реєстраційний номер та дату, вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації секретаріатом Уповноваженого.
- 8.25. Надати мені можливість ознайомлення з усіма матеріалами з перевірки та розгляду цієї скарги шляхом надсилання їх належних факсимільних копій (фотокопій з оригіналів) в цифровій (електронній) формі на електронну адресу, з якої отриманий цей лист.
- 8.26. Надати мені на електронну адресу, з якої отриманий цей лист, письмове рішення та письмову відповідь з усіх питань скарги та цього звернення.
- 8.27. Письмово повідомити мені на електронну адресу, з якої отриманий цей лист, про результати перевірки скарги і суть прийнятого рішення.
- 8.28. У разі (часткової) відмови в задоволенні вимог скарги надати мені на електронну адресу, з якої отриманий цей лист, письмове рішення з мотивами відмови та роз'яснити порядок його оскарження.
- 8.29. Повідомити мені вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації цього звернення та надати мені його належну електронну факсимільну копію (фотокопію з оригіналу) з реквізитами вхідної реєстрації.
- III. Вимоги запитів на доступ до публічної інформації та персональних даних, заяви на отримання інформації, необхідної мені для реалізації моїх прав людини
9. Відповідно до ст.ст.8, 10 Європейської Конвенції про захист прав людини, ст.34.2 Конституції України, законів України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про звернення громадян», «Про захист персональних даних», прошу надати мені мої персональні дані та інформацію, необхідну мені для реалізації моїх прав людини, публічну інформацію, ЩО Є ПРЕДМЕТОМ СУСПІЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ, необхідну мені для виявлення порушень прав людини, зловживання владою, ризиків для здоров'я людей, і яку я маю намір оприлюднити для суспільства, зокрема, публічну інформацію про себе, яка частково є також моїми персональними даними, а саме:
- 9.1. Повідомити мені вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації цього звернення та надати мені його належну електронну факсимільну копію (фотокопію з оригіналу) з реквізитами вхідної реєстрації.

9.2. Надати мені перелік усіх документів, складених та/чи отриманих за цим листом, включаючи усіх звернень та подань, тощо офісу Уповноваженого до будь-яких юридичних та фізичних осіб, а також отриманих на них відповідей; усіх складених за цим зверненням протоколів про адміністративні порушення, а саме найменування кожного документу, його автора, вихідний реєстраційний номер та дату, вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації секретаріатом Уповноваженого.

9.3. Надати мені належні факсимільні копії (фотокопії з оригіналів) усіх документів, складених та/чи отриманих за цим листом, включаючи усіх звернень та подань, тощо офісу Уповноваженого до будь-яких юридичних та фізичних осіб, а також отриманих на них відповідей; усіх складених за цим зверненням протоколів про адміністративні порушення.

9.4. Надати мені можливість ознайомлення з усіма матеріалами з розгляду цієї скарги шляхом надсилання їх належних факсимільних копій (фотокопій з оригіналів) в цифровій (електронній) формі на електронну адресу, з якої отриманий цей лист.

9.5. Письмово повідомити мені на електронну адресу, з якої отриманий цей лист, про результати перевірки скарги і суть прийнятого рішення.

9.6. Надати мені на електронну адресу, з якої отриманий цей лист, письмове рішення та письмову відповідь з усіх питань скарги.

9.7. У разі (часткової) відмови в задоволенні вимог скарги надати мені на електронну адресу, з якої отриманий цей лист, письмове рішення з мотивами відмови та роз'яснити порядок його оскарження.

9.8. Повідомити, які конкретні заходи щодо протидії та запобігання корупції та правопорушенням, пов'язаним з корупцією, вжиті Уповноваженим за наслідками розгляду цього листа;

9.8.1. Надати належно засвідчені електронні факсимільні копії (фотокопії з оригіналів) усіх створених за цим листом документів щодо протидії та запобігання корупції та правопорушенням, пов'язаним з корупцією. Роз'яснюю, що, відповідно до 5.6,7 закону України «Про звернення громадян», «Письмове звернення також може бути надіслане з використанням мережі Інтернет, засобів електронного зв'язку (електронне звернення). У зверненні має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання громадянина, викладено суть порушеного питання, зауваження, пропозиції, заяви чи скарги, прохання чи вимоги. Письмове звернення повинно бути підписано заявником (заявниками) із зазначенням дати. В електронному зверненні також має бути зазначено електронну поштову адресу, на яку заявнику може бути надіслано відповідь, або відомості про інші засоби зв'язку з ним. Застосування електронного цифрового підпису при надсиланні електронного звернення не вимагається».

Принадгідно роз'яснюю Вам, що, відповідно до ст. 3 закону України «ПРО СВОБОДУ ПЕРЕСУВАННЯ ТА ВІЛЬНИЙ ВИБІР МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ В УКРАЇНІ», «...місце проживання - житло, розташоване на території адміністративно-територіальної одиниці, в якому особа проживає...». Місцем мого проживання є житло в м. Вінниці. Законом України «Про звернення громадян» надання заявниками адреси місця проживання, визнаної законом КОНФІДЕНЦІЙНОЮ інформацією, не вимагається. Разом з тим, усі мої актуальні персональні дані про мою інвалідність, склад сім'ї тощо, включно моя адреса, та документи на їх підтвердження, надані мною раніше Уповноваженому з моїми зверненнями і наявні в нього. Зокрема, на мою спільну з матір'ю актуальну і сьогодні адресу матері надісланий лист секретаріату Уповноваженого, зареєстрований за вихідним №2/7-Щ279228.16-1/02-148 від 08 лютого 2017 року.

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.2.2 закону України «Про доступ до публічної інформації», вказаний закон «...не поширюється... на ВІДНОСИНИ у сфері звернень громадян, які регулюються спеціальним законом», тобто, на стосунки суб'єктів звернень – заявників та скаржників, з одного боку, і юридичних осіб-адресатів звернень та їх посадових осіб, протягом часу процедури звернення та з приводу цієї процедури. Це обмеження не поширюється на будь-які інші, крім ВІДНОСИН, аспекти звернень, в тому числі і на ДОКУМЕНТАЦІЮ звернень. Навпаки, всі ДОКУМЕНТИ звернень, що містять відображену та задокументовану будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформацію, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків з прийняття та розгляду звернень, передбачених чинним законодавством, за приписами ст.1 закону України «Про доступ до публічної інформації», є ПУБЛІЧНОЮ інформацією, а тому на усі документи щодо усіх звернень громадян поширюються усі релевантні правила закону України «Про доступ до публічної інформації».

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.7 закону України «Про інформацію», «2. Ніхто не може обмежувати права особи у виборі ФОРМ і ДЖЕРЕЛ одержання інформації, за винятком випадків, передбачених законом».

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.19 закону України «Про звернення громадян», «ст.19: Органи державної влади і місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації незалежно від форм власності, об'єднання громадян, засоби масової інформації, їх керівники та інші посадові особи в межах своїх повноважень зобов'язані: ...письмово повідомляти громадянина про результати перевірки заяви чи скарги...»

Це означає, що одна відповідь надається на ОДНЕ звернення. Чинним законодавством України не передбачене право об'єднувати в одному документі кілька відповідей на кілька звернень. Відповідно до ст.19.2 Конституції України, «Органи державної влади..., їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України». Це означає, що колективна відповідь на кілька звернень суперечить ст.19.2 Конституції України, отже, є протиправною, а тому взагалі не вважається відповіддю на жодне із звернень, про які в ній ідеться. Це означає, що надання такої відповіді тягне персональну відповідальність винних посадових осіб, в тому числі і адміністративну, як при відсутності відповіді.

Я не даю згоди на будь-яке об'єднання відповідей на різні звернення.

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.20.1 закону України «Про доступ до публічної інформації, «Розпорядник інформації має надати відповідь на ЗАПИТ на інформацію не пізніше п'яти робочих днів з дня отримання запиту». Це означає, що одна відповідь надається на ОДИН запит. Ні законом України «Про доступ до публічної інформації, ні іншим чинним законодавством України не передбачене право розпорядника інформації об'єднувати в одному документі кілька відповідей на кілька запитів, тим більше, кільком різним запитувачам. Відповідно до ст.19.2 Конституції України, «Органи державної влади..., їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України». Це означає, що колективна відповідь на кілька звернень суперечить ст.19.2 Конституції України, отже, є протиправною, а тому взагалі не вважається відповіддю на жодний із запитів, про які в ній ідеться. Це означає, що надання такої відповіді тягне персональну відповідальність винних посадових осіб, в тому числі і адміністративну, як при відсутності відповіді.

Я не даю згоди на будь-яке об'єднання відповідей на різні запити.

Роз'яснюю, що в стосунках щодо доступу до своїх чи чужих персональних даних Закон України «Про доступ до публічної інформації» має перевагу і діє та застосовується як спеціальний пізніше ухвалений закон стосовно раніше ухваленого більш загального тематичного закону «Про захист персональних даних» (підстава: ст.ст.16.1, ст.16.6 закону «Про захист персональних даних», п.2 Розділу VI ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ закону «Про доступ до публічної інформації»).

Я не даю згоди на використання будь-якої інформації стосовно мене та моїх персональних даних, включно будь-яких контактних даних, для будь-якої мети і в будь-який спосіб, включаючи і для комунікації зі мною, за виключенням мети, вказаної в цьому зверненні.

Відповідь та запитану інформацію в оригіналах чи в цифрових (електронних) факсимільних копіях (фотокопіях з оригіналів), належно засвідчених відповідно до приписів ст.1 Указу Президії Верховної Ради СРСР від 4 серпня 1983 року №9779-Х „Про порядок видачі та засвідчення підприємствами, установами, організаціями копій документів, що стосуються прав громадян“ (Відомості Верховної Ради (ВВР), 1983, №32, ст.492), який діє в Україні відповідно до ст.3 Закону України „Про правонаступництво України“, пунктів 5.26, 5.27 Національного стандарту України Державної уніфікованої системи документації, Уніфікованої системи організаційно-розпорядчої документації "Вимоги до оформлювання документів" (ДСТУ 4163-2003, затвердженого наказом Держспоживстандарту України від 07.04.2003 № 55), прошу надати мені в установленій законом строк на мою електронну адресу, з якої отриманий цей лист. Я не даю згоди на використання будь-яких інших моїх контактних даних для мети переписки за цим листом.

З огляду на те, що сервіс Доступ до правди не надає опцій приєднання файлів, моя «Скарга №3-17 про винищування владою українського народу» з доказами її вручення адресату, за усіма доступними електронними адресами, додається за посиланням

<https://drive.google.com/open?id=0B1SV7KkGw2OTSndMTGJQd1VPZ2c>. З цього доказу вилучені мої домашня адреса, як віднесена законом до конфіденційної інформації, та моя приватна електронна адреса, як віднесена до конфіденційної інформації мною.

Усі інші докази оприлюднені за лінками, наданими в тексті цього листа, та надані Уповноваженому раніше, і наявні в Уповноваженого. Однак, при наявності потреби та законних підстав, ці раніше надані докази, як і всі інші наявні докази будуть надані засобами Інтернету додатково на першу ж вимогу.

23.10.17

З повагою,

Підпис: А.В. Щербата

Від імені неповнолітньої дитини Щербатої А.В. (ст.154.2 СК України) мати

Підпис: Н.М. Щербата

З повагою,

Щербата Анастасія Віталіївна

Прошу надати відповідь у визначений законом термін електронною поштою.

Це повідомлення було надіслане через сайт "Доступ до Правди", призначення якого - надання можливості громадянам надсилати запити про публічну інформацію з подальшою публікацією цих запитів та відповідей на них
